

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 150 Lei lă an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Isus adevărul

În vremea aceea o suflare ca de visor a străbatut cuprinsul celor douăsprezece seminții, că Mesia cel născut din fecioara Maria coboară către cetatea Ierusalimului. În calea lui săracii poporului, oropsiții, bolnavii, lihniții, și toți copiii vitregi ai sortii își așterneau hainele și cu ramuri de finici întimpinându-l îi cântau: „Osana fiul lui David, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

S'au cutremurat bogații, boerii, arhierii, fariseii și cărturarii întunecându-se de frică și mânie asupra Nazarineanului pornit să le sugrume nelegiuirile.

Și'n vremea aceea lumea întreagă simțea, că prin Isus la luptă aprigă s'a pornit adevărul cu minciuna.

Deoparte sta minciuna, îmbuibată în hainele ei grele de porfiră și vison, în adăpostul palatelor boerești, în scaunele aurite ale arhierilor din sinagoge, în șarlataniile cărturarilor și fariseilor, în lăcomia nesațiului bogaților, gata în orice clipă să calce peste sute de mii de cadavre, numai ca să-și stâmpere pofta individuală,

De alta parte s'a ridicat adevărul răsărit în ieslea dobitoacelor, și pornit la drum în hlamida lui săracăcioasă, desculț, cu capul gol, colindând din colibă în colibă, înconjurat de mulțimea desmoșteniților de soarte.

Și mulțimea aceasta de săraci, de muncitori, de bolnavi pe cari Isus îi tămăduia cu cuvântul puterii sale, a crezut că Isus este adevărul.

Puternicii jidovilor, bogații, cărturarii și toate măririle deșarte îl tagaduiau. Robia mulțimei, pe care, puținii o exploatau după plac, era pentru ei rostul cel mai cuminte în cuprinsul țăriilor.

Cuvântul prorocilor n'au voit să-l înțeleagă, povața stelu minunate n'a pătruns în inimile lor, glasul lui Ioan era glasul celui ce striga în pustie, de care boerii își băteau joc în ospetele lui Irod. Ei așteptau ca adevărul intrupat în Mesia să răsară în palate de marmoră, să se îmbrace în aur și mătăasă și să observe condițiile regulilor sociale aristocratice. Ei au uitat, că tocmai acesta este semnul lui de mărire, că se coboară n mijlocul brațelor arse de robota muncii și a fetelor brăzdate de tăișul suferinței. Adevărul prin aceasta nu-și pierde din valoare. Dimpotrivă. Aurul tot aur rămâne și în mocirla de pe drumuri.

Dar a sosit plinirea vremii și adevărul a înfrunat minciuna în față și a biruit-o. În zadar s'au tulburat stăpânii jidovilor revoltându-se de cutezarea neînsemnatului Isus, în zadar a trecut Iroaida prin ascuțișul sabiei pe Ioan, care prevestea pe Mântuitorul și zadarnică a fost tirania lui Irod, ucigașul celor patru sprezece mii de prunci; adevărul propoveduirii lui Isus a cutropit mulțimea ca puvoiu de apă ce se rostogolește de pe culme și duce cu sine tot ce-i stă în cale.

Îndârjirea grozavă ce a cuprins pe puternicii vremii, a isbutit săucidă pe cel ce a pornit puvoiu împotriva minciunei, pe Isus omul l-au ucis, dar pe Isus adevărul nu l-au putut răstigni pe cruce.

Adevărul acesta a pornit din preajma crucii de pe Golgota c a un fulger de lumină în largul hotarelor omenesti, a pătruns prin marmora palatelor, prin bărnelor colibelor, înfiorându-le cuprinsul și cucerind sufletele tuturor.

Multă forță brachială i s'a pus în cale, dar nu l-a putut imbrânci; căci adevărata și cea mai mare forță este adevărul. Acesta nu cunoaște lumea considerațiilor, nu ia în seamă desertăciunea măririlor lumești. el își clădește stăpânirea în suflete, loviturile din afară nu-l ating, își ține calea înainte și cu el alătura merge energia, maiestatea ideii. Adevărul nu se leagă în cătușe de rândueli omenești, din el răsuflă sănătatea, lumina, energia, natura. Adevărul e scânteie dumnezească, ce se impune prin sine însuș și nu cere ajutorul dovezilor sofistăriei omenești. El vine dela Dumnezeu, vorbește azi în uliță, și mâne de pe tron. El este întreg și desăvârșit, și pretinde oameni tot așa de întregi. Și aceștia sânt și rămân penru totdeauna mântuitorii lumii, fie aruncați în temnițe, fie schinguiți și batjocoriți, fie răstigniți pe cruce.

Și Isus a fost întreg și desăvârșit. El a fost însuș adevărul, cuvântul celor doisprezece pescari și robi ai pâinii de toate zilele n'ar fi putut răscoli popoarele lumii; s'ar fi năruit și ei curând după moartea dascălului lor în însași neputința propovedaniei, asemenea altor multe secte judaice. De n'ar fi fost Isus adevărul, n'ar fi fost în stare Petru pescarul să boteze într'o singură zi trei mii de oameni. Și de n'ar fi fost Isus adevărul, înțelepciunea și energia cuvintelor lui n'ar fi trecut peste atâtea mii de cruci de martiri, și n'ar fi putut zdrobi idolii de aur, cari străjuiau palatele aristocrațiilor și ale împăraților romani.

În cursul veacurilor a purtat lupte crâncene adevărul lui Isus cu minciuna lumii. Isus a cucerit lumea, dar biruința adevărului lui nici azi nu-i desăvârșită. După atâtea veacuri de sbucium, idolii neamurilor și astăzi sunt argint și aur și lucruri de mâni omenești.

Dar dacă atunci o singura cruce a putut răscoli lumea până la marginile pământului, miile de cruci de astăzi vor face lumea să înțeleagă, că nu idolii aceștia sunt chemați să sădească în lume fericirea, ci numai adevărul lui Isus, singura cale de mântuire.

Și adevărul lui Isus trebuie să biruească și va birui atunci, când Isus nu va învia numai în mormântul din grădina lui Iosif, ci va învia în sufletele tuturor oamenilor.

Cine nu crede în Isus, nu crede în mân-

tuire, și cine nu crede în mântuire, nu crede în biruința adevărului, acela poate aștepta sosirea Mesicii, asemenea poporului iudovesc până la sfârșitul veacurilor. (s)

Rugăciunea

În mijlocul luptei pentru învingerea necazurilor zilnice, am ajuns la o răspântie. Forțele concentrate în măsură covârșitoare, numai în lupta pentru existență, trebuie împărțite. Glasul sufletului nu l-am auzit de zgomotul vieții, e însă pretinde ascultare. E timpul suprem, să ne oprim în drum să ne reculegem privind și în interesul nostru, căci ne apropiem de sărbătoarea bucuriei sufletului omeneș, desrobii din păcat, prin iubirea de oameni a Mântuitorului. Curățenia sufletului nostru trebuie să fie cel mai dulce leagăn în care să primim pe fiul lui D-zeu. Ori preferăm disprețul celui ce s'a jertit pentru noi în locul bucuriei?

Am fi în acest caz nedemni de numele, de oameni și creștini. Ne-am pogorâ în rândul celor mai inferioare vietăți.

Desigur nu ne convine această înjosire, atunci însă, precum femeia harnică își curăță casa așezând cu rost cele mai mici lucrăsoare astfel vom căuta și noi să cruțăm murdăria ce ne întinează sufletul, făcându-l un lăcaș primitor pentru D-ul sufletelor. Biserica ne pune la dispoziție atâtea mijloace, dar fără îndoială cel mai eficace pentru ajungerea acestui scop, este rugăciunea.

Rugăciunea este proba vieții noastre sufletești, este busola științei adevărate (Hosacker).

Începutul existenței ei se identifică cu începutul existenței omului. Îndată ce omul a ajuns la conștiința mimicității sale, îndată ce a dat picot cu greutatea vieții, și-a îndrețat privirile spre cer, cerând ajutor. În cea mai simplă religie, rugăciunea reprezintă legătura omului cu o putere mai înaltă.

Singur ateistul și pantheistul nu se pot ruga. Primul fiindcă se socotește a fi singurul săpân al universului, al doilea fiindcă se consideră pe sine o părțică din D-zeire.

Dar dintre toate religiunile, creștinismul prin excelență este religia rugăciunii. Creștinul văzând în D-zeu pe creatorul, pe părintele său, este mai strâns legat de El.

Mijlocul prin care-si manifestă legătura fi-

iască cu D-zeu nu-l părăsește până la mormânt. Din frageda copilărie, cu nevinovăția îngerească își împreună mâinile în fața icoanei, iar când pleoapele îi închid ochii exclamă: Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul".

Ca o muzică divină rugăciunea a răsunat în întreg trecutul creștinismului, din întunericul catacombelor, până în domurile mărețe ale timpurilor noastre.

Zgomotul armelor era surd în fața rugilor fierbinți a celor ce-și dădeau sufletul pe câmpiile pline de sânge.

Ce schimbări a produs rugăciunea în sufletele milioaneilor de creștini, numai D-zeu știe.

Creștinii au urmat pildei Mântuitorului.

Evangelistele amintesc în repetite rânduri, că Iisus se ruga, când în singurătate, când în societatea apostolilor, sau în mijlocul poporului. Înainte de a se apuca de lucru, sau de a se așeza la masă împreunându-și mâinile se adresa Tatălui ceresc. Viața întreagă îi este o rugăciune adâncă, Marcu I, 35; XIV, 22, 32; Luca VI, 12; XI, 1, XXII, 32; Ioan XI, 42; XIV 16, 17.

Adesea Iisus îndeamnă și pe cei din jurul său să se roage: Mat. VII, 7; Luca XVIII, 1; XXI, 36; XXII, 40; Ioan XIV, 13; XV 166 XVI, 23.

Rugăciunea făcută cu credință nu rămâne nerăsplătită; Marcu IX, 29; XI 24; Matei VII, 7; XVIII 19; Luca XI, 5; XVIII 1; Ioan XIV 14; XV, 7; XVI, 23.

Urmasii lui Iisus încă țin cu sfințenie la exemplul dat de Mântuitorul. Fap. ap. și ep. ap. ne vorbesc în o mulțime de locuri despre rugăciune: Fap. ai. I, 24; II 42; III 1; IV 25; VI 4; VIII 15; X 1; XII 12; XX 36; XXI 6; I Tess. I, 2; Ef. I, 17; Filip I, 3; Col. I, 3; Fileru 4; II Tim I 3; Rom. XII. 12; I Cor. VII, 5; X 31; II Cor. I, II; I Tes V 17; II Tes III, 1; Ef. VI, 18; Col IV, 2; Fil. IV, 6; I Tim II, 1; Evr. XIII 18; I Petr. IV 7; Jac. V 13.

Valoarea rugăciunii e neprețuită: Jac I, 5; V 16-18; I Ioan V, 13.

Dacă am amintit atâtea locuri din N. T. unde se amintesc de rugăciune nu însemnează că este numit creștinismul, religia rugăciunii, pentru mulțimea rugăciunilor ce le pretinde, ci pentru adâncimea lor. Iudaismul chiar, care se apropie atât de mult de creștinism, nu se poate înălța până la concepția rugăciunii creștine.

Prin combaterea felului de a se ruga al iudeilor, Iisus indică drumul ce trebuie urmat de creștin în rugăciune.

Trei eroi mari face iudeul: 1. Se roagă numai

de ochii lumii; 2. Rugăciunea e prea abundentă în cuvinte fără rost; 3. Este nesinceră.

Pe cel ce se roagă, fie în templu, fie în străzi, pentruca văzându-l mulțimea, să-l respecte, Iisus în numște fățarnic. Deci tu creștine când te rogi: „du-te în cămara ta, închide-ți ușa și te roagă Tatălui tău care este într'ascuns". Mat. VI, 5; Mc. XII 40; Sc. XVIII 9.

Nici decum nu-i contrar Iisus rugăciunii publice, numai cât să nu se asemene celei făcute de farisei.

Cei cari vorbesc multe în rugăciune se aseamănă păgânilor, cari cu orice preț voiau să fie auzite de zei. Tatăl nostru însă, știe de ce avem lipsă, mai înainte de a-i cere noi. Rugăciunea are alt caracter, decât simpla aducere la cunoștința lui Dumnezeu lipsurile noastre.

În fine nesinceritatea rugăciunii este pericolul, care pe nesimțite pătrunde și în rândurile creștinilor. Când ne rugăm să ne gândim, cât mai mult la cuvintele lui Iisus: „Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să ierte vouă greselile văstre". Mc. XI 25.

Rugăciunea lipsită de greselile accentuate de Iisus, este o convorbire intimă cu creatorul și părintele nostru.

A ne ruga nu este numai o concentrare în intern, ci o sinceră îndroptare a eului nostru intern, a sufletului nostru cu toate gândurile lui spre Dumnezeu. Rugăciunea are să atingă toate ascunzăturile sufletului, punând în mișcare toate puterile lui. „Este o clipă măreață când se poate spune despre un om: „Priveste el se roagă" (prof. dr. W. Kock). Rugându-ne simțim, că în sufletul nostru se întâlnește ce este vremelnic, cu vecinicia, ce este pământesc cu cel ceresc. Ne simțim înălțându-ne spre D-zeu, viețuim în viața D-zeului, suntem una cu D-zeu, iar pacca izvorâtă din D-zeu se revarsă din belsug asupra sufletului nostru.

Religiunea creștină voeste comunitatea sufletelor cu D-zeu, care se realizează prin rugăciune. Adevăratul creștin se prezintă înaintea lui D-zeu și în dureri și în bucurii. Ruga lui sinceră va fi ascultată, fiindcă poartă pecetea voinei Divine. Singură va putea pogorâ în suflet pacea slăvită de îngerii vestiitori în noaptea sfântă, va face să se audă cuvântul: „Mărire întru cei de sus lui D-zeu; pe pământ pace și între oameni bună învoire".

G. Munteanu

Serbarea dela Institutul Orbilor

Vineri, în săptămâna trecută, s'a făcut în Cluj inaugurarea noului institut al orbilor și a așezământului pentru ocrotirea copiilor sugaci, în prezența A. S. R. Principesa Elena, a dlui ministru Săveanu și a tuturor notabilităților din oraș. A. S. Regală a fost întâmpinată în sala festivă a institutului de P. S. S. Episcopul Nicolae. S'a făcut apoi serviciul divin al sfințirii apei din partea P. S. Sale asistat le membrii Consistoriului. După terminarea actului bisericesc a rostit P. S. Sa următoarea cuvântare:

Alteța Voustră Regală !

Puterea de viață a unui stat o judecăm și după instituțiile de cultură și umanitate, pe care le susține și întemeiază statul, potrivit necesităților.

România, intrată acum după întregirea neamului, în șirul statelor moderne, nu se mai poate dispensa de a aduce toate sacrificiile pentru întreținerea instituțiilor umanitare cum este și institutul orbilor, pe care îl deschidem și-l inaugurăm astăzi.

Se poate închipui o mai mare nenorocire, ca o ființă omenească, lipsită de darul cel mai prețios al vederii?

Se poate ceva mai îngrozitor, decât să nu poți gusta din lumina soarelui și frumusețea florilor și să nu poți vedea pe iubiții tăi părinți, frați și surori?

Iată de ce întreagă societatea, biserica, școala și statul, trebuie să vină în ajutorul acestor nenorociți, ca cel puțin în parte să-i salveze. În parte să le dea puțința de a munci și cu concursul altor simțiri mai dezvoltate să devină folositori lor și societății.

Franța, totdeauna generoasă, totdeauna premergătoare a civilizației și pe terenul acesta, ne-a dat un exemplu strălucit cum să ne facem datoria față de orbii nenorociți. Profesorul Valentin Haug (Hog), înainte de aceasta cu o sută de ani a întemeiat la Paris prima școală de orbi și a sistematizat învățământul prin cărți plastice, cu litere reliefate, dând orbilor puțința să învețe diferite meserii, fabricarea difertelor obiecte de postav, perii, covoare, obiecte de paie, de nuiiele. Acest exemplu a găsit imitatori și în alte centre ale

Europei. Munca ce trebuie să se desvolte profesorii acestor ființe nenorocite este grea, prea grea, prea obositoare și puțin răsplătită și ei o fac desigur mai mult din iubirea creștinească, care o avem în sufletul nostru toți cei ce ne numim și vrem să fim creștini.

Exemplu rar, cel mai frumos și elocvent, ne dă Casa noastră domnitore, reprezentată la această festivitate de deschidere a institutului orbilor, prin însuși Alteța Sa Regală, principesa Elena.

Nu se poate un gest mai nobil dela viitoarea regină, ca acest gest princiar, care nesocotind viscolul și furia-vremii geroase, a binevoit a ne onora prin Înalta-i prezență la deschiderea acestui institut. Fie, ca acest gest de înalt devotament patriotic, să fie un îndemn pentru întreagă societatea românească și mai ales pentru femeia română, care trebuie să se manifeste și pe acest teren, unde toți cei buni și cu sufletul creștinesc se pot întâlni spre mărirea lui Dumnezeu și spre folosul iubitei noastre patrii.

Incheind acest scurt cuvânt, zic: Trăiască Dinastia română, în frunte cu Majestatea Sa, Gloriosul nostru Rege, cu adorata noastră Regină și cu binecredincioșii Lor fii, Moștenitorul Tronului și Principesa Elena, protectoarea institutului dat azi destinației sale.

A luat apoi cuvântul dl. ministru Săveanu și într-o frumoasă cuvântare a arătat marea importanță a acestui așezământ, care va purta de azi înainte numele A. S. R. Principesa Elena.

A. S. R. a vizitat apoi însoțită de suita sa instalațiile institutului, după care s'a servit o masă în cerc restrâns în acest institut. Cu trenul de seara A. S. R. s'a întors la București.

Ierusalimul ori Roma.

Anul acesta a dat credincioșilor celor două biserici române ocaziune să-și manifeste sentimentele religioase, făcându-se două pelerinaje, unul la Roma de către românii gr. catolici și altul la Ierusalim, de către românii ortodocși.

Aș fi dorit din tot sufletul să iau parte

la ambele pelerinaje, dar retribuția modestă de preot-dascăl nu mia permis împlinirea acestei dorințe. Păcat că astfel de ocațiuni de reculegere sufletească sunt accesibile numai pentru cei dăruși și cu mijloace materiale.

Am urmărit însă tot ce s'a scris în legătură cu aceste pelerinaje, rapoarte și impresii și am stat de vorbă cu mulți dintre acci fericiți muritori, cărora soarta lea hărăsit fericita ocaziune de a vedea unul din aceste localități de mare însemnătate.

Astfel stând de vorbă cu un distins profesor, care a luat parte la pelerinajul din Roma, acestea îmi spunea: „Am văzut atâtea lucruri frumoase de nici nu le pot înșira. Orașe minunate, muzee, biblioteci, galerii de tablouri ale pictorilor celor mai vestiți, monumente din era păgână ale celor mai vestiți artiști; cu un cuvânt tot ce mintea omencască a gândit și a creat mai durabil și mai frumos.“

„Frumos, — iam răspuns — dar a-ți fost în pelerinaj. A-ți mers la Roma să va înalțați sufletele, să cautați pe Christos. La-ți găsit?“ — „A da — i-mi răspunde — am văzut și am fost în biserica Sft. Petru. Ce minunc! Zeci de mii de oameni erau în launtru, din toate unghiurile lumii. Am fost la un serviciu divin săvârșit de către însuși Papa Piu. Să fi văzut cum mulțimea din biserică se calca om pe om, că sa ajunga și sa-l vaza. Când a intrat în biserică Papa, a fost primit cu urale și strigăte de „Vivat“, cari nu mai conteneau. O însuflețire minunată.“

Cam aceste sunt impresiile pelerinului dela Roma, din cari se poate deduce că a văzut mult, dar a trăit puțin.

Am stat de vorbă cu un alt prietin, care a fost la Ierusalim, om care nu este nici preot nici dascăl, ci de profesie laică, unde idealismul nu este cam strein și materia hotăritoare. L-am întrebat ce a vă-

zut? Mia răspuns. „Impresiile câștigate în Ierusalim nu prea se pot spune, acelea trebuesc trăite. O adevărată reculegere sufletească ntmăi acela poate să-și câștige, care a ingenunchiat la mormântul lui Isus Christos. Durerea și suferința numai acela o poate aprecia, care a mers pe calea ce duce la Golgota.“

L'am întrebat, că a găsit pe Christos? „Da — fu răspunsul. — În orice parte te întorci, tot pe El i-l vezi. Ori unde mergi, tot de urmele Lui dai. Betlehemul, Iordantul, Bethania, Muntele Taborului, grădina Getsimani; sunt tot atâtea locuri sfinte, pe unde calcând nu poți să nu-ți înalți sufletul către Acela, care a trăit și a învins pe aceste locuri. În tot locul i-l găsești pe Isus, și vezi drumul biruinței asupra rautății omenești. Prin suferința a bizuit și ne-a arătat calea spre mântuire.“

Cercetând acele locuri sfinte, trăind în suflul tău toată tragedia Omului-Dumnezeu, răstignit, mort și înviat în Ierusalim, nu poți să nu învingi pe omul rău din tine și să nu te reîntorci mai bun.“

Aceste sunt impresiile pelerinului din Ierusalim, din cari se poate deduce, că a văzut puțin, dar a trăit mult.

Am descris aceste două impresii, ca din comparația lor să deducem un mare adevăr. Acest mare adevăr este, că dacă aci intrăga lume creștină este preocupată de refacerea unității bisericei creștine, aceasta unitate se poate reface numai având ca simbol Ierusalimul. Ieslea din Betlehem, lespedeza dela mormântul lui Isus, vor da sufletului obosit și zdrobit totdeauna o mai mare încredere în Mângăitorul sufletelor, decât bisericile uriașe și palatele cu sute de încăperi din Roma.

Cel însetat de dreptate va găsi mai multă mângăere ingenunchind pe piatra rece a Mormântului din Ierusalim, decât pe marmorele acoperite cu covoare prețioase din Bisericile Romei.

Iată pentruce noi milioanele de oropsiți și dornici de a vedea pe Isus nu-L vom căuta în Roma mândră, bogată și lucsoasă, ci în sărăcăciosul Ierusalim plin de simplitate, dar și de sfinte și Dumnezeuști amintiri. Nu ne vor seduce nici când mărirea deșarte nici bogățiile trecătoare. Blanzi și umiliți vom ingenunchia lângă ieslea din Betlehem. Din ia blând și umilit ne suride pruncul D-zeu, Stapănul lumii.

Umila pesteră din Betlehem este deschisă pentru toți și totdeauna.

Veniți deci cu toții în aceste sfinte zile cu zmerne să cântăm „Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu“.

preot *Patriciu Curea*

ȘTIRI

Carnetele. Gazetele din București scriu că guvernul a prelungit validitatea carnetelor de călătorie pe C. F. R. până la 1 Aprilie 1926.

* * *

Hirotonie. Domnul Vasile Bogdan, funcționar al consistoriului nostru a fost hirotonit de P. S. S. episcopul nostru Nicolae întru diacon pentru serviciul episcopiei.

* * *

Desmintire. În legătură cu articolul nostru din Nr. 48 reprodus din „Universul“ ne scrie egumenul mănăstirii Bicsadului, că acel șef de bandă n'a fost nici când călugăr, nici măcar candidat e călugăr, ci servitor al acelei mănăstirii și ne roagă să facem desmintirea cuvenită. Luăm act.

* * *

Aviz. La redacția gazetei noastre sunt depuse din partea autorilor mai multe cărți. Din aceasta am alcătuit câte o bibliotecă, pe care o punem în vânzare pe lângă prețul de 200 lei. Fiecare bibliotecă constă de 50 de broșuri diferite. Sunt predici, note de călătorii, studii, conferinții, povestiri, etc. 25 se plătesc, iar 25 se dau gratuit. Pentru suma de 200 lei oricine poate avea deci o biblio-

tecă de 50 de broșuri. Comandele se vor adresa la redacția „Renașterii“.

* * *

Dragoste de frați. În Ardușat a reposat în zilele trecute în vrednic credincios al bisericii noastre. Cum parohia noastră este de data mai nouă și încă nu are clopote la capelă, credincioșii noștri au cerut ca să se tragă, clopotele dela biserica unită, cari clopote au fost cumpărate și cu contribuția celui mort. Preotul unit a denegatinsă tragera clopotelor. Nici pentru plată nu s'a învoit să o facă, ceea ce de altfel usul local o face și pentru reformați și alți străini. Preotul a motivat cu aceea că are poruncă dela urmașul sf. Petru din Oradea-Mare, părintele episcop Traian Fronțiu. Fără comentariu de sfintele sărbători.

No. 455—1925 pp.

3—3

CONCURS REPETIT

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“ pentru postul de paroh în parohia de cl. I-a Geoagiul de sus I (Ioseni), din protopopiatul Aiud.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Intregirea salariului dela Stat.
2. Folosința sesiunii parohiale de cca 10 jug. cat., cu lemne în natură din pădurea bisericii de pe $\frac{1}{4}$ jug. cat., anual.
3. Onorariile stolare obicinuite și prestația în natură de câte 1 Dl. (ferie) must dela fiecare familie anual.
4. În schimbul zilelor de muncă, cari se ca-sează, parohul va primi, drept compensație, uzufructul unei grădini di averea bisericii.
5. Locuința în natură în actuala casă parohială, obligându-se parohia ca în cel mai scurt timp să edifice casă parohială nouă, deplin corespunzătoare cerințelor actuale.

Reflectanții, îndreptățiți la concurs, își vor înainta cererile cu documentele de lipsă oficiului nostru, în termenul arătat, și, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, se vor prezenta în parohie, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, spre a face cunostință cu credincioșii.

Oficiul protopopesesc ort. român din Aiud, în înțelegere cu comitetul parohial din Geoagiul de sus I.

Aiud, la 28 Noemvrie 1925.

- Protopop *Iosif Pop*.

3—3 No. 6965.

C O N C U R S

Devenind vacant postul de paroh în parohia de cl. II Bontida din tractul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renasterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Seiune parohială: 23 jug. dar s'au făcut demersuri pentru întregire la 32 jugare.
3. Casă parohială.
4. Stole după împrejurări.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta cererile, întocmite conform prescrierilor §-lui 13 din Statutul organic, oficiului protopopesc din Cluj, care va ține seamă de § 32 din Reglam. pentru parohii. Candidații se vor prezenta și în parohie, înainte de alegere.

Cluj, 1 Decembrie 1925.

Oficiul protopopesc cu consimțământul comitetului parohial.

Nicolae Vasiliu
protopop.

No. 2—1925.

BCU Cluj / Cerș 2—3

C O N C U R S

Pentru întregirea parohiei urbane ortodoxe române din Șimleul-Silvaniei aparținătoare protopresbiteratului Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renasterea“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 32 jugere cadastrale pământ de prima calitate ca porțiune canonică și 10 jugere pentru biserică. Locuința viitorului paroh o va asigura comitetul parohial.

Alesul va fi obligat să provadă catehizarea elevilor noștrii dela toate școlile de orice categorie din Șimleul-Silvaniei.

Reflektanții la acest post își vor înainta în termenul deschis cererile prevăzute cu documentele prescise Consistoriului Eparhial din Cluj, și, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare până la publicarea termenului de alegere se pot prezenta în parohie în vre-o Duminecă sau sârbătoare spre a funcționa și face cunoștință cu credincioșii.

Șimleul-Silvaniei, 9 Decembrie 1925.

Preș. com. parohial

Secr. com. parohial

N. Petenlescu.

N. Ivanovici.

„Aprobat“

Cluj, 10 Decembrie 1925.

NICOLAE
episcop.

No. 463—1925 pp.

3—3

C O N C U R S R E P E Ţ I T

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. III-a, Râpa-Remet din protopopiatul Aiud, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în „Renasterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: salarul legal dela stat, conform calificației și a coalei B; folosirea porțiunii canonice luată în coala B; prestația zilei de lucru și a ferdelei (20 l.) de cereale dela fiecare familie și onorariile stolare obicinuite.

Reflektanții își vor înainta petițiile provăzute cu documentele de lipsă, în termenul indicat. subsemnatului Oficiu protopopesc, și, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, se vor prezenta în parohie, la biserică, în vre-o Duminecă sau sârbătoare, spre a cânta, cuvânta, eventual a și celebra.

Aiud, la 20 Noembrie 1925.

Oficiul protopopesc al Aiudului în înțelegere cu comitetul parohial dela Râpa-Remet.

Protopop. *Iosif Pop.*

No. 338—1925.

3—3

C O N C U R S

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III Dobric, protopresbiteratul Lăpuș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renasterea“.

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. O merty de cucuruz desfăcat ori 2 merte nedesfăcat (cu cocian) dela fiecare familie.
3. Una zi de lucru cu palmele dela fiecare familie.
4. Stola statorită la 1 Noembrie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți să-și înainteze în termenul defipt cererea de concurs provăzută cu actele legali acestui oficiu și pot să se prezinte în parohie în zi de

Dupinecă ori sărbătoare pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Lăpușul-unguresc, la 3 Noemvrie 1925.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului „Lăpuș“ în înțelegere cu comitetul parohial.

Zaharie Manu
prot.

No. 347—1925.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de preot din parohia Vascașu aparținătoare protopresbiteratului Unguras, să publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Întregirea dela stat.
2. Sesiune parohială în estenziun de 10 jugăre cadastrale care în cadrul reformei agrare este sub întregire.
3. 1 mierță cucuruz sfărmat, dela fiecare casă. din cari $\frac{1}{3}$ parte să cuvine cantonului și crâznicului.

4. 1 zi de lucru dela fiecare familie.

5. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții își vor înainta cererile de concurs în termenul deschis subscrișului oficiu protopesc și de lângă observarea dispozițiilor regulamentare să vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Unguras. 24 Noemvrie 1925.

Oficiul protopresbiteral tractual în coînțelegere cu oficiu parohial concurenți.

Joil Ghiurișan
PROTOPOP.

No. 343—1925.

2—3

CONCURS REPETIT

Devenind vacant postul de paroh în parohia de cl. I Borgo-Mijloceni în tractul Bistriței, pentru întregirea aceluia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salarul legal dela Stat.
2. Sesiune parohială: 11 jug. 720 st. și două cimitirii.
3. Stolele satorite majorate conform împre-

jurărilor de astăzi, cari se pot vedea și la oficiul protopopesc.

4. Casă parohială cu supraedificate economice în stare bună.

Reflectanții cualificați își vor trimite cererile la Oficiul protopopesc ort. rom. în Bistrița și li se dă voe a se prezenta și în comună pentru a-și lua informații și a face cunoștința poporului. Se observă că în lipsa de concurenți cu cualificație de cl. I vor fi admiși și de cei cu cualificație pentru parohii de cl. II dacă vor avea prealabilă încuviințare a Ven. Consistor.

Bistrița, 10 Novembrie 1925.

Oficiul protop. în coînțelegere cu Comitetul parohial.

Grigore Pletosu
protopop

CĂRȚI

La consistoriul nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți:

1. Păpism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciuhaudu — — — 12.— Lei
2. Români ortodocși și Români uniți de Dr. G. Ciuhaudu — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Schisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2.50 Lei

Nou apărut!

Cea mai bogată carte de rugăciuni

„Căparea Fericirii“

de: G. Mânzat preot

cu tot felul de rugăciuni ocazionale
în 364 pagini la

Librăria ANCA Cluj.

PREȚUL:

Cartonată 85.—. În pânză 140.—.
În piele lux pentru dame 280.— și 350.— Lei.

„Predici la Morți“

de: prot. I. Marga
55.— Lei.

15—20

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.